

сжиъ мемлекетъ ичиде. Ве башни бозукъ варъ исе мемлекетъ ичиде, чалъ гжрбаджй коргма, сени динименъ о-лурсе, бана хаберь гюндерь, Али молла оншарж девлетинъ башни ичи, коршупа дизиджемъ.“ — Послѣ Хасанъ чаушъ си приготви конница и са качихъ на тѣхъ и съ насъ заедно кругомъ тръгнахъ и сто още до караула не пристигнали. единъ гласъ дойде отъ подиря ни отъ солдатинъ, та ни казва: „Гелинъ сизе паша ефенди чаржпору“! — Върнахме се и Петро изъ пхтѣтъ ни казва: „тѣзи работа не е хубава, защото нази трѣбва Аджемена да ни е наковладилъ. Отдохме при нашата и са исправихме, той като ни види стана отъ стола си и са исправи, та продума на попъ Икономъ Михаила: „папазъ ефенди, сезинъ бурада онбешъ прии киши испринизъ варъ, акшамъ аскерь гелиркенъ тутмушъ“ войската ги памѣрила изъ градинитѣ тукъ тамъ като са криели тия хора и ги уловила и довела тука, гдѣто тези хора ги прѣдавамъ на вази, да ги испратите на кжщитѣ имъ да си идатъ“ небойти са, тѣ бѣхъ 15 — 20 души. Послѣ когато са върнахме назадъ съ по единъ солдатинъ ги испратихме на кжщитѣ имъ; като вървихме по пхтя страшни обираи видѣхме и стоки разни разхвърлени по кръстопжтицата, обираии отъ башибозуцитѣ и ямаджийтѣ, които бѣхъ пристдгнали още въ недѣли отъ Сливенъ Ямболъ и Ески-Загра. При туй чаушъ Хасанъ остана съ единъ солдатинъ при насъ да ни заведе на кжщитѣ; но тамамъ отивамъ на циганския мостъ отгорѣ, погльдахме нагоре на срѣца ни и видѣхме приматаръ Иванчо, дѣдо Стоянъ Чолака и Стилъ Михаиловски часовничаръ, идатъ къмъ насъ съ шапка въ ржцѣ и плачатъ, пристигатъ на, гдѣто приматаръ Иванчо го пригърна (чаушена) на коня съ зенгийтѣ и му каза: „аманъ ефемдимъ, исклахъ ни женитѣ и дѣцата“. — И той проводи солдатаина си съ тѣхъ, а чаушена остава самъ съ насъ, гдѣто на и заведе въ попова дворъ. Тамъ чаушена на моста отгорѣ ни каза: влѣзте въ двора вътрѣ, заключете са и небойте са. — Петко го покани да влѣзе въ двора да иие едно кафе и да хапнетъ малко хлѣбъ, а той отрѣче, като повтори, азъ послѣ ща